

תת"ע 1762/10/11 - דרור גיא נורי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1762-10-11 מדינת ישראל נ' נורי
תיק חיצוני: 27200631649

בפני	כב' השופט אריה זרזבסקי
המבקש	דרור גיא נורי ע"י עו"ד גלעד חיון
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לחישוב פסילה המתייחסת לגזר דין אשר ניתן בתיק זה ביום 9.4.13 כשהמבקש היה מיוצג על ידי סנגור.

המבקש הורשע על פי הודאתו בנהיגה בשכרות ונדון בין היתר ל-9 חודשי פסילה בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית, ניתן עיכוב ביצוע של הפסילה עד ליום 9.5.13.

המבקש לא הפקיד רישיון נהיגה ואף לא תצהיר שאין ברשותו רישיון. במסגרת הבקשה לחישוב פסילה טוען המבקש כי ביום 10.12.12 נתפס רישיונו של המבקש עקב חובת פסילה מנהלית ל-3 חודשים. עם תום הפסילה רשות הרישוי לא שלחה למבקש את רישיונו ואף לא ניתן היה לקבל את הרישיון במשטרה.

מבירור עם משרד הרישוי התברר כי למבקש חובות בגין קנסות ומכאן הסירוב לתת לו רישיון.

המבקש סבר כי מאחר ורישיונו תפוס על ידי המשטרה, תקופת הפסילה נספרת כשהרישיון בידי המשטרה.

המבקש עתר כי הפסילה תחושב מיום גזר הדין.

דין והכרעה:

סעיף 42 לפקודת התעבורה קובע לעינינו כדלקמן:

"(א) פסילה שהטיל בימ"ש מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה זו, תחל ביום מתן גזר הדין, אם לא הורה ביהמ"ש הוראה אחרת.

:

(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין:

(1) תקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה על כך בתקנות ובדרך שנקבעה".

תקנה 556 לת"ת קובעת כי:

"נפסל בעל רישיון על ידי ביהמ"ש ימציא בעל הרישיון את רישיון הנהיגה שלו לאותו בימ"ש שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה".

תקנה 557 קובעת כי חובה להמציא לרשות את הרישיון גם אם הוא אינו בתוקף ובמידה ואין רישיון נהיגה להצגה יש להגיש תצהיר ערוך כדין למזכיר ביהמ"ש. מהאמור לעיל עולה החובה להמציא רישיון נהיגה למזכירות ביהמ"ש שהורה על הפסילה לאחר שהודע לבעל הרישיון על הפסילה, גם אם הרישיון פקע.

ברע"פ 4446/04 ניסים ביטון קבע ביהמ"ש כי הוראות תקנה 556 לת"ת משלימות את סעיף 42 (ג)(1) לפקודת התעבורה ומפרטת כיצד על נאשם שרישיונו נפסל, עליו להמציא את רישיון הנהיגה לאותו בימ"ש שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה.

ביהמ"ש מציין כי מתקין התקנות ראה חשיבות לקבוע הסדר שיכלול מסירה בפועל של רישיון נהיגה בין אם היא עדיין בתוקף ובין אם תוקפו פקע קודם לגזר הדין.

מתקין התקנות טרח וקבע הסדר חלופי למי שרישיון הנהיגה אינו בידו ועל כן אינו יכול להפקידו ועליו להפקיד תצהיר מתאים.

ביהמ"ש מסכם וקובע לאמור:

"העולה מכל האמור הוא שסעיף 42 (ג) לפקודה קבע עיקרון אחריו אין מהרהרים ולפיו התקופה שחלפה מיום גזר הדין ועד למסירת הרישיון לרשות המוסמכת, לא תבוא במנין תקופת הפסילה, בעקבות קביעתו של אותו עיקרון נקבע ההסדר שבתק' 557, שהוא מינהלי באופיו, שהנחיותיו לעניין

עמוד 2

מסירת הרישיון או חליפו (תצהיר) ברורות וממילא אין צורך להידרש לו, לא במסגרת גזר הדין ולא בבקשות נוספות מן הסוג שהוגשו לערכאות קמא ("בקשה לחישוב תקופת פסילה"). (ראה פסקה 7 לפס"ד).

טענת המבקש כי חלה בעניניו תקנה 557 (ד) - אין לה בסיס.

העובדה כי רישיונו של המבקש היה מופקד במשטרה אין בכך כדי לפטור אותו מחובת הפקדה, של תחליף רישיון במזכירות ביהמ"ש כמצוות הדין.

בנסיבות העניין ולאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לחישוב פסילה שהוגשה על ידי המבקש.

לפנים משורת הדין אני מורה כי המזכירות תוציא אישור הפקדה מיום הגשת הבקשה. מובהר כי אישור חישוב הפסילה מצטברת לכל פסילה אשר תלויה ועומדת כנגד המבקש.

ניתן היום, גב' אדר ב תשע"ד, 04 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לצדדים.